

Poutníček

roč.17, č.30 22.7. 2018

22.7. Ne **16. neděle v mezidobí**
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích, v 15.00 v Domoušicích,
v 17.00 v Svatojakubská poutní mše sv. v Hřivicích

23.7. Po svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy

24.7. Út památka sv. Šarbela Makhlufa, kněze, řeholníka
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Zatci

25.7. St svátek sv. Jakuba, apoštola

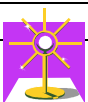

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

26.7. Čt památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

27.7. Pá památka sv. Gorazda, biskupa a druhů, biskupů a kněží

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
v 17.00 svatoanenská poutní mše sv. v Čárce

28.7. So sobotní památka Panny Marie
20. výročí úmrtí otce Jaroslava Sallera, CSsR.
v 10.00 mše sv. v kostele v Liběšicích
následuje setkání přátel otce Jardy Sallera na faře v Liběšicích
v 17.00 svatoanenská poutní mše sv. na zámku Líčkov

29.7. Ne **17. neděle v mezidobí**
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Holedečku
odpoledne odjezd poutníků na festival mládeže do Medžugorje

- Jako každý rok srdečně Vás zveme na **poutní mše svaté** nejprve ke svatému Jakubu do Hřivic a pak ke svaté Anně v Čárce a na zámku Líčkov.
- U příležitosti **20. výročí úmrtí otce Jaroslava Sallera**, redemptoristy a misionáře se konalo 7. dubna 2018 setkání na Svaté Hoře u Příbrami a nyní Vás zveme tuto sobotu na obdobné setkání do Liběšic. Po mši svaté v liběšickém kostele bude následovat přátelské posezení na faře.
- **Sbírka na druhý nový zvon** pro liběšický poutní kostel pokračuje. Číslo sbírkového účtu zůstává stejné: **23 00 64 89 16 / 2010**, stejně jako variabilní symbol **2017**. Za jakýkoli příspěvek Vám mnohokrát děkujeme.

Poutníčkova

příloha

roč.17, č.30

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **deně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Pokřtěný, jenž necítí potřebu hlásat evangelium, není dobrý křesťan

(Papež František, 15.7. 2018)

Dnešní evangelium (srov. Mk 6,7-13) vypráví o tom, jak Ježíš posílá svých Dvanáct. Nejprve každého jmenovitě povolal, »aby byli s ním« (Mk 3,14), naslouchali jeho slovům a pozorovali jeho uzdravující gesta; a nyní je zavolal znovu »a začal je posílat po dvou« (Mk 6,7) do vesnic, kam se sám chystal přijít. Byla to jakási „stáž“ v tom, k čemu budou posláni po Pánově Vzkříšení mocí Ducha svatého. Evangelní úryvek se pozastavuje nad *stylem misionáře*, který lze shrnout do dvou bodů: **misijní poslání má střed a tvář**.

Učedník-misionář má především svoji **ústřední oporu, kterou je Ježíšova osoba**. Evangelium to naznačuje popisem, který užívá řadu sloves, jejichž podmětem je Ježíš - »zavolal«, »poslal«, »dával moc«, »nařídil« a »řekl jim« (vv. 7.8.10) – takže, když těchto Dvanáct jde a jedná, vypadají jako záře vycházející z tohoto středu, jako by se v jejich misijní činnosti nově zpřítomnil a jednal Ježíš. Z toho je patrné, že **apoštolové nemají nic svého, co by měli hlásat, ani žádné svoje schopnosti, jež by měli prokazovat, nýbrž mluví a jednají jakožto „poslaní“**, jako Ježíšovi poslové. Tato evangelní epizoda se týká také nás a nejenom kněží, nýbrž všech pokřtěných, povolanych dosvědčovat Kristovo evangelium v různých oblastech života. I pro nás je toto poslání autentické pouze počínaje oním neměnným středem, kterým je Ježíš. Nejde o iniciativu jednotlivých věřících, ani skupin, ba ani velkých uskupení, nýbrž o poslání církve neoddelitelně spojené se svým Pánem. Žádný křesťan nehlasá evangelium sám od sebe, nýbrž jedině jako poslaný církví, která obdržela mandát od samotného Krista. **Právě křest z nás činí misionáře. Pokřtěný, který necítí potřebu hlásat evangelium a hlásat Ježíše, není dobrý křesťan.**

Druhou charakteristikou misionářova stylu je jakási **tvář, kterou tvoří chudoba prostředků**. Výbava poslaného odpovídá kritériu střídmosti. Dvanáct učedníků totiž dostane příkaz, »aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku« (v.8). **Mistr si přeje, aby byli svobodní a volní, bez protekce a bez privilegií, a byli si jistí pouze Láskou Toho, kdo je poslal, a silní jedině jeho slovem, které mají hlásat**. Hůl a sandály je výstroj poutníků, protože jimi jsou poslové Božího království, nikoli všemohoucími *manažery*, nikoli nepřeložitelnými funkcionáři, nikoli hvězdami na *turné*. Pomysleme například na tuto diecézi, jejímž jsem biskupem. Pomysleme na některé svaté této římské diecéze: svatého Filipa Neriho, svatého Benedikta Labra, svatého Alexeje, svatou Ludovicu Albertoni, svatou Františku Římskou, svatého Gaspara del Bufalo a mnohé jiné. Nebyli to funkcionáři či podnikatelé, nýbrž skromní pracovníci Království. Takovou měli tvář. **A k této „tváři“ patří také způsob přijetí, jakého se tomuto poselství dostane. Může se totiž stát, že nebude přijato nebo vyslechnuto** (srov. v.11). **I toto je chudoba: zkušenost ztroskotání. Odmítnutí a ukřižování Ježíše předznamenává úděl jeho posla**. Jedině jsme-li sjednoceni s Ním - tedy s Tím, který zemřel a vstal z mrtvých – dokážeme najít odvahu evangelizovat.

Panna Maria, první učednice a misionářka Božího Slova ať nám pomáhá vnášet do světa poselství evangelia se skromnou a zářivou radostí přes jakékoliv odmítání, neporozumění či soužení.